

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen (Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3893—94.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

G. Christianen: Jeg vil udtale min Glæde over det foreliggende Forslag til Ændring i Lov af 1ste April 1891 og samtidig takke de ærede Forslagsstillere. Jeg antager ikke, at denne Sag vil møde nogen Modstand, men nyde Fremme paa de forskellige Stadier; thi Forslaget kommer jo ikke enkelte, men alle til gode. Det drejer sig ikke her om en Fordel for de næringsdrivende i Købstæderne alene, det er tillige en Fordel for Landboerne. I de større Købstæder, og jeg antager for Resten, at man ved nærmere Undersøgelse vil finde, i alle Købstæderne er det Lørdag om Lørdagen. Det vil bogstavelig talt være umuligt for Landboerne at komme ind til Købstæderne og saa deres Lørdag omsatte saa betids, at de kunne være ude af Byen til den Tid, der paahydes Lukning, nemlig Kl. 12. Det er særlig uheldigt, naar det er Pinselørdag, hvor der er en mer end almindelig stærk Tilførsel af saadanne Varer. Der vil derfor staves adskillige Kalamiteter i Form af offentlig Tiltale, Mulkteringer osv., der kunne blive i høj Grad generende. Den bedste Maade at ordne denne Sag paa var, at give Justitsministeriet en Ret til at foretage forskellige Afvigelser fra Lov af 1ste April 1891. Den har nemlig i den Tid, den har eksisteret, virket overordentlig uheldigt i flere Retninger. Den Eventualitet, som der her foreligger, havde man slet ikke tænkt sig; men ogsaa ved større Folketester, Skyttestester og lignende, har det mere end een Gang vist sig, at denne Lov er i høj Grad upraktisk. Man vilde dog kunne komme ud derover, hvis man gav Justitsministeriet en Bemyndigelse til at fravige Loven ved givne Lejlighed. Jeg vil bede, at man tager under Overvejelse, om man ikke kunde ordne Sagen paa denne Maade.

Naar vi endelig skulle til at foretage Forandringer i denne Lov, som vist ikke har beredt synderlig Glæde paa ret mange Steder, er der en Ting, jeg gerne vilde drage frem og anmode om, at den maa blive tagen under gunstig Overvejelse. Der er i flere

Mar., siden 1892, kommet Krav frem fra de næringsdrivendes Side, baade de handlende og Haandværkerne, om at saa Lov til at holde aabent Søndagen efter den 1ste Maj og Søndagen efter den 1ste November samt paa de 2 Søndage før Jul. Man kan derimod godt give Afkald paa Søndagen mellem Jul og Nytaar, der vist ikke har nogen Betydning, og hvor man ikke opnaar andet, end at binde sine Folk. Det vil vel ikke være saa let at saa de ærede Forslagsstillere til at stille en Ændring herom; men jeg vil saa selv gøre det og haaber, at Forslaget maa møde gunstig Modtagelse. Et saadant Forslag er saa ofte blevet motiveret, at det ikke er nogen Anledning til nu at komme nærmere ind derpaa, det kan jo ogsaa bedre ske, naar Ændringsforslaget foreligger.

Justitsministeren (Rump): Jeg kan ikke have noget at indvende imod, at man søger at give en Lovbestemmelse, hvorved man, under Hensyn til, at Grundlovsdagen falder paa Pinselørdag, og idet man gaar ud fra den Forudsætning, at man vil holde Grundlovsdag Bifselørdag og ikke om Lørdagen, lader vedkommende Bestemmelser i Helligdagsloven for dette Tilfælde ude af Betragtning. Jeg skal dog bemærke, at det forekommer mig at være en noget mindre hensigtsmæssig Form, man har valgt at give Forslaget. I 100 Aar vil den 5te Juni kun i 14 à 15 Aar falde paa en Lørdag, og i disse 14 à 15 Aar vil Lørdagen den 5te Juni kun ganske saa Gange, maaste kun 2 à 3 Gange, være Bifselørdag; men af Hensyn til saa sjældne Tilfælde at give en ny Lov, som omskriver en Paragraf blandt den bestaaende Helligdagslovs saa Paragraffer, saa at man stadig skal have in mente, at Paragraffen har faaet en anden Ordlyd, forekommer mig ikke hensigtsmæssigt. Det forekommer mig, at da det er en Lejlighedslov, der er Tale om, vil det være hensigtsmæssigt at indstrænke sig til at bestemme, at for i Aar skal § 4 eller enkelte Bestemmelser i § 4 i Helligdagsloven ikke komme til Anvendelse. Det turde i øvrigt være naturligt, at man sætte § 4 i sin Helhed ud af Kraft for i Aar. Naar man vil fastsætte, at § 1 i Loven af 1ste April 1891 ikke skal komme til Anvendelse i Aar — § 1 forbyder at handle enten i Butikker eller paa Gaden — saa at altsaa i Aar Butikkerne skulle kunne holdes aabne og Gadehandelen have sin Gang, kan jeg ikke forstå, hvorfor man saa ikke med det samme tillige lader § 3 være uanvendelig, hvilken Paragraf taler om Arbejde i Fabrikker eller paa Værksteder og Arbejdssteder, der drives